

בעניין:

1. בנק לאומי לישראל בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד אלחנני, עו"ד גלאור, עו"ד בהרב

2. לאומי קראד בע"מ

ע"י עו"ד בני לרנר ועו"ד עופר לוי

3. בנק דיסקונט

הבנק הבינלאומי הראשון

כרטיסי אשראי לישראל (כ.א.ל.)

ע"י ב"כ עו"ד בכר ועו"ד כרמי לוטן

4. ויזה בי"ל

ע"י ב"כ עו"ד לוי ועו"ד שוורץ

המבקשות

ובעניין:

הממונה על הגבלים העסקיים

ע"י ב"כ עו"ד טליה פרגר סלומון

הממונה

ובעניין:

1. סופר פארם (ישראל בע"מ)

ע"י ב"כ עו"ד זקלר ועו"ד א. קלינג

2. אייס רשתות שיווק

ע"י ב"כ עו"ד אקוניס ועו"ד אופק

3. תשלובת כיתן

4. גולף כיתן בתי אופנה בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד קאופמן

5. שופרסל בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד גזית ועו"ד רוטנברג

המתנגדות

החלטה

ענייננו בבקשה לתיקון בקשה לאישור הסדר כובל. בקשה זו הנה חלק מהליך עיקרי לאישור הסדר כובל בתיק
הע 4630/01 אשר מתנהל בפני בית דין זה.

במסגרת זו מבקשים המבקשים להוסיף לסעיף 127(הסעיף המסכם) של בקשת האישור פסקה נוספת
כדלקמן:

"ד. בנוסף לאישור ההסדר המתואר במובא לבקשה זו מתבקש בית הדין להתיר לצדדים
להסדר לתקן אותו על ידי קביעת שיעורי עמלות מנפיק מוסכמים העולים על שיעורי

המבקשים מנמקים את בקשתם להוספת הפסקה לעיל, בטענה כי עמלות המנפיק הנקובות בהסכם הנוסף הן נמוכות מאוד, עד כדי הפסד של ממש למנפיקים וכי שיעורים נמוכים אלו הן פועל יוצא של משא ומתן בין המבקשים לבין ממונה מתוך תקווה לקבלת פטור מהממונה על ההגבלים העסקיים ובכך לייתר את הצורך בהבאת הנושא להכרעת בית הדין. לאחר שתקווה זו נכזבה, הסכימו המבקשים לשיעורים אלו, מתוך הצורך בהמלצת הממונה להיתר זמני מבית הדין.

המבקשים תומכים בקשתם בחוות דעתם של מומחים מקצועיים מטעמם, אשר מצביעים על פער גבוה בין שיעור העמלה הממוצע הראוי לשיעור העמלה הממוצע הנובע מן ההסכם הנוסף.

הממונה על הגבלים עסקיים מתנגד לבקשה כיוון שהמבקשים אינם נוקבים בשיעור הממוצע של עמלת המנפיק שאישורה הם מבקשים. כמו כן, לטענתו, אין הם מפרטים את שיעורי העמלה שישירו בקטגוריות בתי העסק השונות ועל כן לא ניתן ללמוד מהצעתן, אילו פערים ישררו בגין העמלות הצולבות בין בתי העסק השונים והאם תיווצר אבחנה בלתי מוצדקת.

המתנגדות לאישור ההסדר הכובל, מתנגדות גם לבקשה זו מנימוקים דומים לנימוקי הממונה.

מסקנתנו היא כי אין אפשרות להיעתר לבקשת התיקון בנוסח המוצע.

על-פי סעיפים 9 ו-10 לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח – 1988, השיקול אותו על בית הדין לשקול בבואו לאשר הסדר כובל הוא טובת הציבור. אחד ממאפייני טובת הציבור הוא הוזלת השירותים לצרכן. בהיעדר המחיר המדויק המתבקש לא יהיה ניתן לקבוע מהו המחיר אותו יהיה על הציבור לשלם בתמורה לשירותים נשוא ההסדר הכובל, ובית הדין לא יוכל לבחון האם ההסדר הכובל הוא לטובת הציבור.

מסעיף ח.6. לבקשה לאישור הסדר כובל, עולה, כי גם המבקשות ראו בשיעורי העמלות ובהפחתתן, חלק מהותי ובלתי נפרד מההסדר ונימוק משמעותי לאישורו.

בציין:

"לפיכך במסגרת בקשה זו עותרים המבקשים לאשר אך ורק את שיעורי עמלת המנפיק אשר ישולמו על-ידי הסולקים למנפיקים של כרטיסי ויזה בישראל ואת השיעורים הללו בלבד

.....

המבקשים עותרים במסגרת בקשה זו כי שיעורי עמלות המנפיק שיפורטו בהסכם הנוסף הם שיחולו על הצדדים, בהתאם לשלבים השונים שיקבעו בהסכם הנוסף (הדגשים במקור מ.ש.א.)"

נראה כי פירוט שיעורי עמלות המנפיק הוא חלק בלתי נפרד מההסדר הכובל ויש לקבעו באופן ספציפי ולא לאפשר לצדדים להסדר לתקנו כמבוקש על ידם.
אשר על כן הבקשה לתיקון ההסדר הכובל כפי שהתבקשה, נדחית בזה.

פרופ' ר' חורש

עו"ד מ' מזר

השופטת מ' שידלובסקי-אור